

Anbringender og væsentligste argumenter

Det gøres gældende, at der foreligger en total mangel på begrundelse, at kendelsen åbenbart ulogisk, at den er usammenhængende og forvirrende, at sagen ikke har været tilstrækkeligt oplyst, at der ikke er truffet afgørelse vedrørende en afgørende faktisk omstændighed i sagen, og at der er tale om en tilsidesættelse af forpligtelsen til en klar fremstilling, om en forvanskning og fordrejelse af fakta (navnlig i den appellerede kendelses præmis 10, 12, 26-38 og 42-46).

Der foreligger en fejlagtig og forkert fortolkning og anvendelse af de generelle retsprincipper, af retsfor skrifterne samt af fællesskabernes retsinstitansers retspraksis med hensyn til skadeserstatning (navnlig den appellerede kendelses præmis 42-46).

Personalerettens afgørelse er åbenbart ulogisk med hensyn til fordeling af sagsomkostningerne, bl.a. som følge af urimelighed, total mangel på begrundelse, inkonsekvens, forvanskning og fordrejelse af de faktiske forhold og vilkårlighed (navnlig i den appellerede kendelses præmis 49 og 50).

Der er tale om en total mangel på begrundelse for Personalerettens kendelse i den foreliggende sag (navnlig den appellerede kendelses præmis 26-38).

Der foreligger forvanskning og fordrejelse af de faktiske omstændigheder samt deraf følgende processuelle fejl af en sådan grovhed, at Personaleretten uopretteligt lader hånt om appellanternes ret til forsvar og tilsidesætter grundlæggende retsfor skrifter på en sådan måde, at den appellerede kendelse uopretteligt er svækket (navnlig den appellerede kendelses præmis 24).

Der foreligger en tilsidesættelse af forskrifterne vedrørende en retfærdig rettergang navnlig for så vidt angår bestemmelserne i den europæiske menneskerettighedskonvention (denne appelstævningens præmis 24 og præmis 26-38).

Sag anlagt den 31. januar 2008 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-53/08)

(2008/C 79/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstand

- Annul创新 af Kommissionens beslutning K(2007) 5400 endelig udg. af 20. november 2007, der blev meddelt sagsøgeren den 30. november, om statsstøtte nr. C 36/A/2006 (ex NN 38/2006) om Italiens støtte til Thyssenkrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning er den statsstøtte, som Italien har ydet til Thyssenkrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche i form af gunstige takstbetingelser for levering af elektricitet, men som endnu ikke er blevet udbetalt modtagerne, blevet erklæret uforenelig med fællesmarkedet.

Til støtte for sin påstand har sagsøger gjort følgende anbringender gældende:

- 1) Tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1 EF, og artikel 88, stk. 3 EF samt fejlagtig beskrivelse af de faktiske omstændigheder. Kommissionen har i sin beslutning fejlagtigt fastslået, at den af den italienske stat vedtagne og omstridte foranstaltning udgør statsstøtte, selv om kravet om tildeling af en økonomisk fordel ikke er opfyldt. Forlængelsen af de særlige eltakster for de berørte selskaber, der er successorer til Terni SpA, udgjorde nemlig et korrekt tillæg til den ekspropriationserstatning, som forinden var blevet tildelt Terni SpA, som følge af den omstændighed, at senere vedtagne retsfor skrifter havde forlænget koncessionen på den eksproprierede elektricitetsproduktionskoncession.
- 2) Tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88, stk. 3, EF og fejlagtig beskrivelse af de faktiske omstændigheder. Kommissionen har i sin beslutning fejlagtigt fastslået, at den af den italienske stat vedtagne og omstridte foranstaltning udgør statsstøtte, selv om kravet om tildeling af støtte i form af statsmidler ikke er opfyldt. Udgifterne til foranstaltningen påhviler nemlig de andre aftagere af elektricitet.
- 3) Tilsidesættelse af væsentlige formfor skrifter i form af mangelfuld undersøgelse og tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet. Kommissionen har i sin beslutning anset en økonomisk undersøgelse, der havde til formål at vurdere det samlede tab, der blev påført Terni SpA som følge af ekspropriationen, samt de samlede indtægter som selskabet har modtaget i form af erstatning herfor, for at være uden betydning, på trods af, at den erstatningsmæssige vurdering skal foretages forudgående, dvs. med udgangspunkt i tidspunktet for ekspropriationen. Undersøgelsen blev foretaget i overensstemmelse med Kommissionens tidligere udstedte retningslinier. Kommissionen fastslog, at en undersøgelse, som den selv tidligere havde anmodet om, var irrelevant og burde således have foretaget yderligere undersøgelser og genåbnet diskussionen om, hvorledes undersøgelsen skulle foretages.